

ตุ้มหูของซูในรถยนต์

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 โลกเบื้องนอกเกิดเหตุการณ์สำคัญในบ้านเมือง คือรัฐประหารยึดอำนาจ แต่โลกภายในของเขาเกิดเหตุการณ์ภายในบ้านของเขา เริ่มที่รถยนต์ของเขาหาย เขาไปซื้อของที่ซูเปอร์มาร์เก็ต เมื่อออกมา ก็พบว่ารถยนต์ของเขาอันตรายเกินไปแล้ว

เขาไปแจ้งความกับตำรวจ เจ้าหน้าที่ถาม “รถที่หายยี่ห้ออะไร?”

“โตโยต้า โคโรลลา สีดำ”

“หายที่ไหน?”

“หน้า เจเค ซูเปอร์มาร์เก็ต”

“เมื่อไหร่?”

“เมื่อชั่วโมงก่อน”

“ชั่วโมงก่อนคือกี่โมง?”

“เจ็ดโมงเช้า ผมแวะซูเปอร์มาร์เก็ตของ พ่อออกมา ก็พบว่ารถหาย”

เขารอเจ้าหน้าที่ตำรวจเขียนรายงานยาวเหยียด ลงท้ายให้เขาเซ็นชื่อ และบอกว่าจะติดตามเรื่องให้

เขาสังหรณ์ว่าเขาคงไม่ได้รถยนต์คืน

เขาไปถึงสำนักงานตอนสาย เขายกหูโทรศัพท์ขึ้นอย่างลึกลับ เขาจะบอกภรรยาว่ารถหายอย่างไร หล่อนชอบบอกว่าเขาไม่ระวัง บางครั้งลืมกุญแจไว้ในรถ

แต่ในที่สุดเขาก็บอก “แพรว ผมทำรถหาย”

เสียงภรรยาดังมาตามสายว่า “ไม่เป็นไรค่ะ”

เขารู้สึกแปลกใจที่หล่อนไม่บ่น

เมื่อวางหูจากภรรยา รีเซพชันนิสต์สำนักงานโทร.สายภายในบอกเขา “คุณสนั่น สาย 3 ค่ะ”

เขายกหูรับสายนั้น เสียงผู้หญิงดังมาตามสาย “ต๋อยนะคะ”

เขาเอ่ย “ว่าไงจะต๋อย?”

“หนูทำตุ้มหูหาย มันน่าจะตกอยู่ในรถของพี่”

“ตุ้มหูอันไหน?”

“อันที่เป็นพลอยสีน้ำเงิน ที่พี่ซื้อให้หนูเป็นของขวัญวันเกิด”

“หายทั้งสองข้างหรือ?”

“หายข้างเดียวค่ะ”

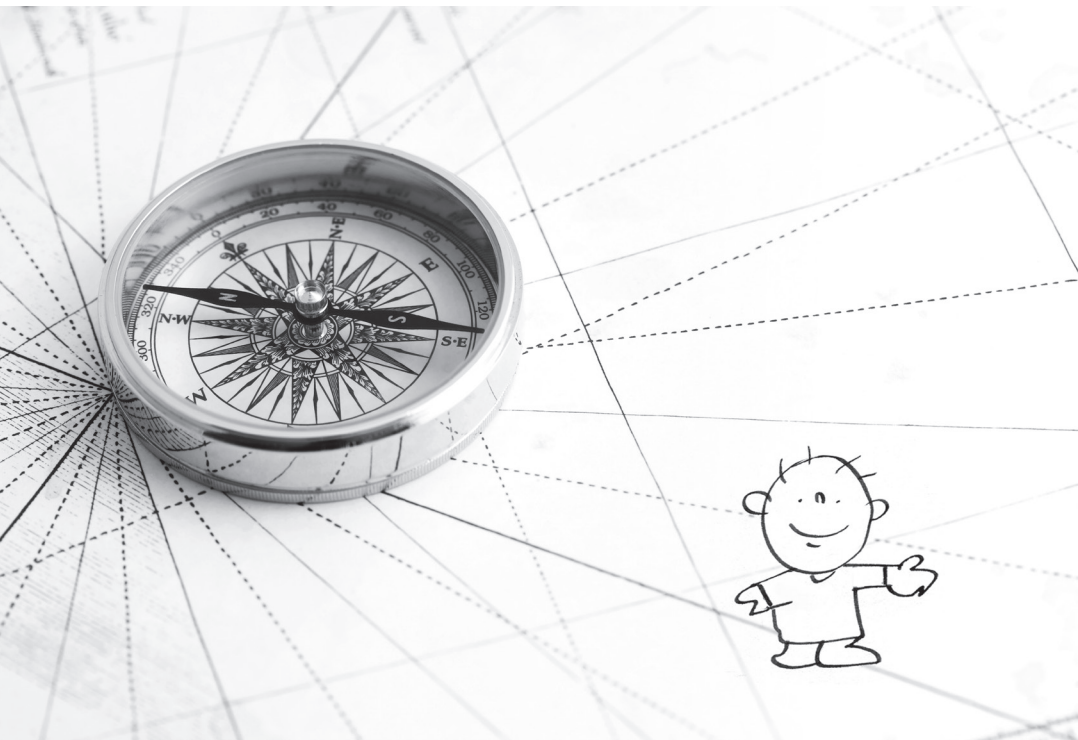
“แน่ใจหรือว่าหาย? ตรวจสอบที่แล้วยัง?”

“ตรวจแล้ว จึงโทร.มาหาพี่ หนูกลัวว่าเมียพี่จะเห็นเข้า”

“เรื่องนี้ไม่ต้องกังวล เพราะรถของผมถูกขโมยเมื่อเช้านี้ ผมจะซื้อตุ้มหูใหม่ให้คุณ”

“แล้วเย็นนี้พี่จะมาหาหนูมั๊ยคะ?”

เขาถอนใจ “คงไม่ได้ เพราะวันนี้ทั้งวันต้องตามเรื่องรถหาย”

คนจำนวนมากมายในโลกเชื่อว่าชีวิตต้องมี
ความหมาย เพราะหากไม่มีความหมาย ก็ไร้ค่า
และหลงทาง เหมือนเดินเรือโดยไร้เข็มทิศ

เรารู้สึกดีหากชีวิตเรามี ‘ความหมาย’
เรารู้สึกดีหากรู้ว่าเรามีชีวิตอยู่ไปทำไม

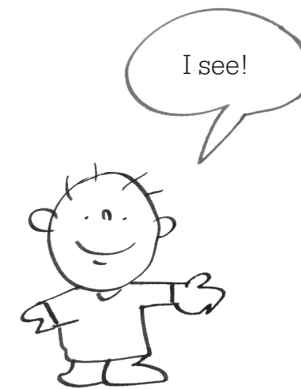

ยกตัวอย่าง เช่น หมอคนหนึ่ง
รู้ว่าชีวิตของเขามีค่าเพราะ
เขาช่วยชีวิตคนอื่น

เขารู้สึกว่าชีวิตของ
เขามีความหมาย

การช่วยคนอื่นก็คือ
ความหมายของชีวิตของเขา
คือสาระของชีวิตของเขา

ส่วนขอทานคนหนึ่งไม่รู้ว่าชีวิตเขามีไว้ทำไม
อาจแค่เพื่อหายใจ กินข้าวพอให้อยู่รอดไปวัน ๆ
เขารู้สึกว่าชีวิตของเขาไร้ความหมาย